

FRANKFORT, den 8. November.

De brief, dien de admiraals der Engelsche en Fransche eskaders, den 22. September, bij hunne aankomst voor Navarino aan Ibrahim-pacha gezonden hebben, is van den volgende inhoud:

Op de reede van Navarino, den 22. September 1827.

Wij hebben de eer u te kennen te geven, dat, bij een te Londen geteekend traktaat tusschen Frankrijk, Engeland en Rusland, de verbondene mogendheden zijn overeengekomen, om hunne magt te vereenigen, ten einde allen aanvoer van troepen, wapenen en krijgshoeften naar eenig gedeelte van het vaste land of de eilanden van Griekenland te beletten. Deze maatregelen zijn genomen, zoo wel in het belang van den Grooten Heer zelf, als ten behoeve van alle natien, die in den Archipel handel drijven; en de verbondene mogendheden hebben de door de menschheid gevorderde voorzorg gebruikt, zoodanige aanzienlijke magt te zenden om allen tegenstand van zijde der Ottomannische bevelhebbers te voorkomen, wier tegenkating niet alleen hun eigen bederf zou nadelig zijn, maar ook voor het belang van den Grooten Heer zeer nadelig zoude. Het zou alzoo, zoo wel voor ons als voor onze gezamenlijke soevereinen, wier edel doel strekt om het bloedvergieten te verhinderen, zeer onaangenaam zijn, ons genoodzaakt te zien, bij deze gelegenheid geweld te moeten aanwenden. Wij verzoeken u dus dringend, u niet te willen verzetten tegen een besluit, waarvan het u onmogelijk zoude zijn de uitvoering te beletten; want wij mogen niet den minsten twijfel bij u overlaten, dat, hoezeer wij wenschen aan dezen wreeden oorlog door middelen van overreding een einde te maken, wij zoodanige stellige bevelen hebben, dat wij zouden genoodzaakt zijn eerder tot het uiterste te komen, dan van het doel af te gaan, tot hetwelk onze soevereinen zich verbonden hebben. — Een enkel kanonschot op onze vlaggen, zou de vernieling der Ottomannische vloot ten gevolge hebben.

De ondergeteekenden hebben de eer U. H. van hunne hoogachting te verzekeren.

E. Codrington, vice-admiraal, opperbevelhebber der Engelsche zeemagt in de Middellandsche Zee.

N. de Rigny, schout bij nacht, opperbevelhebber van het eskader van Zijne Alerchr. Majesteit.

Van den 9. November.

De Oostenrijksche Beobachter meldt, dat Ibrahim-pacha den 8. October te Modon is aangekomen en den volgenden dag 6 à 7000 man naar Kalamata, en 3 à 4000 man naar Arcadie heeft gezonden. Hij zelf zou met 5 à 6000 man naar Maina op marsch gaan. Berigten uit Corfu van den 19. dezer hangen een akelig tafereel op van de verwoestingen, die deze troepen aarigten. Zij trekken door Morea onder het geroep van: »weg met de ongelooyigen!» en vermoorden en vernielen alles wat zij op hunnen weg ontmoeten.

— Volgens den briefschrijver uit Mentz, hebben de onderhandelingen tusschen Pruissen en Nederland, te Brussel, betrekkelijk de scheepvaart op den Rijn, geen gunstigen uitslag gehad. Pruissen zou nu, om zijn oogmerk te bereiken, allen invoer van koloniale waren en zeeproducten, uit Holland, verbieden.

PARYS, den 8. November.

De dagbladen beklagen zich, dat het ministerie den tijd tusschen de ontbinding van de kamer der afgevaardigden en de bijeenkomst der kiesvergaderingen zoo kort heeft gesteld, dat de ordonnantie daaromtrent in afgelegene departementen nauwelijks een paar dagen voor die bijeenkomst zal bekend zijn; terwijl ook de tijd tusschen de arrondissementen- en departementale vergaderingen zoo kort is, dat een aantal kiezers, die in beide vergaderingen hebben te stemmen, slechts in eene derzelve hun regt zullen kunnen uitoefenen. — De liberale en roijalistische dagbladen hebben zich intusschen gehaast zoo veel mogelijk hunne kandidaten voor de nieuwe kamer op te geven. Men vindt dezelfde namen in die onderscheidene dagbladen, roijalisten in de liberale, en liberalen in de roijalistische, zoo dat de vereeniging, waarvan men gesproken heeft, tot stand schijnt te zijn gekomen.

— Er hebben dezer dagen zoo wel te Parijs als te Lyon eenige onlusten plaats gehad, doordien het brood duurder is geworden.

— De dagbladen geven thans nader verslag van de veroordeeling van den abt *Contrafatto*, die zich aan de gruwelijke misdaad heeft schuldig gemaakt van de eerbaarheid van een vijfjarig meisje aan te randen. Te Versailles is ook een abt om eene dergelijke misdaad veroordeeld geworden. Zijn naam is *Molitor*. De eerste is een Italiaan, de laatste een Duitscher van geboorte. De censuur heeft niet gewild, dat van een dezer beide zaken melding in de dagbladen zou gemaakt worden. — Een der dagbladen laat zich heden daarover aldus uit:

De censuur vond goed de geveinsdheid en het jezuitisme onder het masker van godsdienst voor te staan, en de echte beginselen miskennende van die godsdienst, welke ieder braaf mensch hoogschat en vereert, schroomde de censuur niet, heiligschennende, snoode priesters onder hare bescherming te nemen, die de kerk, als de moeder der deugd, met afgrijzen van zich stoot. Geheel Parijs kende de ontzettende misdaad van *Contrafatto*; geheel Parijs vergrootte nog het afgrijsselijke van dezelve; geheel Parijs ijsde bij het denkbeeld, dat zulk een monster het gereg zou uitkomen, en echter werd ons eerst na twintig vruchteloze pogingen vergund, met weinige woorden te laten gissen dat het regt zou gehandhaafd worden. Zoo groot was de bezorgdheid der censuur voor dien verfoeijelijken *Contrafatto*, dat zij ten zijnen behoeve haren ijver verdubbelde, toen zelfs het vonnis tegen den misdadiger met eenparigheid van stemmen was uitgesproken; zij deed meer; zij stelde zich tegen zijne slagtoffers. Het publiek werd bij de terechtzitting van het hof van assises niet toegelaten; doch, na het sluiten der debatten, werden de deuren, volgens gewoonte, geopend, en het verslag van den president geschiedde openlijk. De heer *Montmerqué*, de president, roemde het onberispelijke gedrag, de verlichte godsvrucht der moeder van het ongelukkige meisje, en deed opmerken hoe zij, eene weduwe, met de grootste zorg voor de eer en deugd van hare kinderen waakte; de censuur heeft het verslag van den president onmededogend doorgestreekt.

Te Versailles heeft een ander geestelijke zich aan dezelfde misdaad schuldig gemaakt, als *Contrafatto*; de regter heeft hetzelfde vonnis uitgesproken; hij is aan de kaak gesteld en gebrandmerkt geworden; de belcedigde maatschappij vorderde, dat zulks openbaar werd gemaakt; dan

de dagbladen kregen alleen verlof, te melden, dat *Molitor* was ten toone gesteld, zonder zijn titel van abt te mogen noemen, even als of de echte bedienaars van de godsdienst, even alsof de godsdienst zelve schade kon lijden door de bijzondere misdaden van twee of drie afgevallenen! even als of het verraad van Judas, wel verre van de Apostelen te benadeelen, niet hunne Evangelische deugd had verhoogd. — Wezens als *Contrafatto* en *Molitor* nam de censuur in bescherming; maar achtbare mannen liet zij belasteren.

De *Quotidienne* had een artikel gepiaatst, betrekkelijk den heer *Cottu*, die in de koninklijke geregishof te Parijs. Onder andere zaken, welke dien regter werden aangedicht, was deze, dat hij zijn zoon in het gesticht der eerwaarde vaders jezuiten van Bordeaux had bezorgd; dat hij de prijsuitdeeling in dat gesticht had bijgewoond en aldaar verscheidene kweekelingen bekroond en ondervraagd had. Voorts, dat de heer *Cottu* de eerwaarde vaders verzekerd had, dat hij de Jezuiten beminde en vereerde, en dat hij alleen als regter gemeend had, de uitvoering der vonnissen tegen dat genootschap te moeten eischen; eindelijk, dat de heer *Cottu* de beleefdheid zoo ver gedreven had, de geestelijken, welke de hoofdstad mochten wenschen te bezoeken, uit te noodigen om bij hem hunnen intrek te nemen.

De heer *Cottu* wilde dit openlijk tegenspreken; doch de censuur belette hem dit, en streek in zijn antwoord onder anderen het volgende door:

« Ik heb hun (de eerwaarde vaders van het kleine Seminarie te Bordeaux) niet ontveinsd, dat het gouvernement een van deszelfs eerste pligten uit het oog verloor, door hunne terugkomst in Frankrijk te duiden. — Ik had zelfs de onbescheidenheid, of, zoo men wil, de onbeleefdheid, aan in persoon en aan hun eigen huis te verklaren, dat, zoo ik den minsten invloed bij het gouvernement bezat, ik dien zoude aanwenden, om hun kollegie te sluiten en de vonnissen, die tegen hen geslagen zijn, naar derzelve letter ten uitvoer te doen leggen.»

Van den 9. November.

De officiele dagbladen melden heden, dat de Turksch-Egijptische vloot den 20. October in de haven van Navarino geheel is vernield geworden. De bevelhebbers der Engelsche, Fransche en Russische eskaders hadden zich den 18. October bij Zante vereenigd, om te bepalen wat hun, ingevolge het traktaat van Londen, te doen stond. Sedert de terugkeering der Turksch-Egijptische vloot te Navarino, begonnen de troepen van Ibrahim-pacha eenen nog vernielender oorlog dan voorheen; zij bragten vrouwen en kinderen om, staken de huizen in brand, rukten de vruchtboomen uit den grond, enz. Drie middelen deden zich voor de vereenigde eskaders op, om aan de bedoelingen hunner onderscheidene hoven te voldoen: 1.) De blokade gedurende den winter voortzetten. Dit was kostbaar en kon nutteloos worden, wijl de eskaders door eenen storm konden verstrooid worden; 2.) de eskaders in Navarino zelve vereenigen, en zoo de Ottomannische vloeten te beletten om iets te ondernemen. Maar hierdoor werd niets afgedaan, wijl de Porte bij haar stelsel volhardt; 3.) te Navarino post vatten, en bij Ibrahim de gedane voorstellen vernieuwen. Hiertoe werd besloten, en de vice-admiraal *Codrington* nam, als de oudste der admiraals, het opperbevel op zich. Den 20. 's middags, stelde zich, bij gunstigen wind, ieder op zijnen post. De Turken hadden zich in drie linien geschaard, met drie lineschepen, zestien fregatten, zeven en twintig groote korvetten en even zoo veel brikken. Voorts hadden zij zes branders zoodanig geplaatst, dat zij die op de verbondene eskaders konden werpen, indien er een gevecht plaats greep. Twee dagen te voren was het Engelsche fregat *Darmouth* naar Navarino gezonden, om aan Ibrahim eenen brief van de drie admiraals te brengen; maar die brief was zonder antwoord teruggezonden, onder voorwendsel, dat Ibrahim er niet was. Om twee ure van den 20., zeilde het hoofdschip *de Asia* met de overige Engelsche schepen op de haven aan. Het Fransche schip *de Syrene* volgde. Van het Engelsche fregat *de Darmouth* werd eene sloep afgezonden, welke een der branders naderde; de Engelsche officier van de sloep werd door een geweerschot van den brander gedood. Van de *Darmouth* werd daarop met het geweer geschoten, om den brander te doen afhouden. Op denzelfden oogenblik was de *Syrene* tegen over het Turksche fregat *de Esnina*; de admiraal *de Rigny* liet hetzelfde toeroepen, dat, zoo hetzelfde niet schoot, hij ook niet schieten zou; dan op denzelfden oogenblik werden twee kanonschoten van een der schepen gedaan, waardoor een man op de *Syrene* gedood werd; het andere schot scheen op de *Darmouth* gericht te zijn. Dus begon het gevecht. Terwijl dit voorviel werd nog een Engelsch stuurman op eene sloep, welke als parlementaire was afgezonden, doodgeschoten. Het gevecht werd spoedig algemeen. De Russische schepen hadden het vuur der sorten door te staan. 's Avonds te vijf ure was de eerste linie der Turken geheel vernield, de lineschepen en fregatten, in den grond geboord of verbrand; de rest dreef naar de kust en verbrandde daar zich zelve. Van de geheele Turksche-Egijptische vloot zijn slechts een twintigtal korvetten en brikken overgebleven, die ook nog verlaten zijn. Ibrahim-pacha was niet tegenwoordig; sints veertien dagen is hij bezig om het geheele land te verwoesten. — Onderscheidene schepen van de vereenigde eskaders hebben min of meer zware schade geleden. Op het Fransche eskader zijn 43 man gesneuveld en 117 gekwetst. Twee Fransche schepen moeten naar Toulou terugkeeren, om hunne masten te herstellen. De *Trident* is naar Smijrna afgezonden, om de *Junon* en *Pomone* en andere lichte schepen te halen, ten einde in de behoeften van het oogenblik te voorzien. De Engelsche korvet *de Rose* is mede naar Smijrna gezeld, van waar koeriers naar Konstantinopel zullen gezonden worden, om van het voorgevallene kennis te geven. — Eenige dagen vóór het gevecht had de Fransche admiraal de Franschen op de vloot van Ibrahim doen aanzeggen om de dienst van dezen te verlaten. Slechts een hunner heeft aan dien last niet voldaan.

— Volgens eenen brief, die een kapitein van het Fransche eskader voor Navarino geschreven heeft, brandden de Turksche schepen nog twee dagen na den zeeslag. De overwinning was zoo beslissend geweest dat ook de sorten zich overgegeven hadden. De vlag der verbondene mogendheden was op de wallen van Navarino geplant.

AMSTERDAM, den 10. November.

De tweede feestviering van het vijftig-jarig bestaan der maatschappij: *Felix Meritis* had gisteren avond den 9. dezer plaats. De eenvoudige

schoone concertzaal was reeds vroegtijdig met eene buitengewoon aanzienlijke en luistervolle vergadering van dames en leden bezet. Ten zeven ure verschenen Z. M. en Z. K. H. de Prins van Oranje met hoogsterzelyer gevolg. Het vorstelyk gezelschap werd met de hartelijkste toejuiching ontvangen en beantwoordde dezelve op het minzaamst.

De heer C. Loots begroette de beide vorsten op eene gepaste wijze, terwijl hij der vergadering bekend maakte, dat het Zr. Majesteit goedgunstig behaagd had, het buitengewoon honorair lidmaatschap der maatschappij: *Felix Meritis* aan te nemen; een gedenkteeken van koninklijke genegenheid, duurzamer en waardiger dan eene medaille, ter eere van dit jubelfeest geslagen. — Vervolgens sprak de redenaar een uitmuntend dichtstuk uit: *den lof van het schoone en goede* ten doel hebbende; voorafgegaan door eene *ouverture*, gecomponeerd door den heer Foder en afgewisseld en besloten door eene *cantate* van genoemden dichter; zijnde het eerste deel dier cantate in muziek gebragt door den reeds genoemden componist; en het tweede deel door den heer *Willems*. Dichten en toonkunst wedijverden derhalve bij deze feestviering, gelijk bij de voorgaande, en wekten, naar het scheen, het genoegen en de tevredenheid van onzen geliefden en kunstminnenden Koning en Hoogstdezelfs geëerbiedigden Zoon.

Voor niemand echter kon deze feestelijke plegtigheid een bron van reiner zelfvoldoening en dankbare erkentenis vóór gesmaakt genoegen zijn, dan voor den Nederlandschen Bard, wiens heerlijk kunsttalent, reeds bij het jaarlijk jubelfeest dezer maatschappij de genoederen tot blijdschap en genot had mogen stemmen, en wiens onverzwakt dichtvermogen nog maar kan aan het speeltuig weet te ontwringen, welker hemelval het hart van elken kunstbeminnaar verrukt en streelt. Vergaste hij ons nog lang op de vruchten van zijn zeldzaam genie en leve hij, met zegen, en in welstand, den leeftijd van zijnen onsterfelijken meester, den nooit genoeg geprezen *Vondel*!

Dat de maatschappij: *Felix Meritis* bij de duurzaamheid van haar bestaan van jaar tot jaar toeneme in roem en luister, en, als kweekhof der kunsten, haren verderen bloei moge zien bevorderen door den bloei van Nederlands koophandel en zeevaart, die de grondslagen harer stichting waren: zoo blijft, ook door dit bestaan, het kernachtig en dichterlijk zeggen van den heer *B. Klijn*, in zijne redevoering van den 6. dezer, (waarvan wij ons den zakelijken inhoud herinneren) ten allen tijde de waarheid: « Ons vaderland vertoont zich op de wereldkaart slechts als een nietig plekje gronds, dat men daar ter nauwernood eenen rang kan waardig keuren in de rij der beschaafde landen; het doet zich daar op als een molshoop, dien de golven van den oceaan weldra zullen inzwellen; maar, indien er eene geschiedkundige kaart denkbaar ware, waarop de trapsgewijze vorderingen in geestbeschaving en maatschappelijke verlichting, de ontwikkeling, wasdom en bloei der edele volksoverheid en de zegepraal harer vereeiders op heerschzucht en geweld, voor het oog van tijdgenoot en nakomeling, even als op eenen stamboom konden worden voorgesteld, dan voorzeker zou de waarde en beroemdheid van ons vaderland boven de meest beschaafde landen, te duidelijker blijken, en de vreemdeling, van schaamte blozende over zijne doorgaande miskenning onzer nationale grootheid, met de eerbiedigste betrouwen op onze natie zien.»

— Gisteren ontving de groote kerkenraad der Nederdutch-Gereformeerde Gemeente alhier het felarrestend bericht, dat de weleerwaarde zeer geleerde heer *Henricus Cats*, predikant te Leliden, vóór het op hem uitgebragte beroep naar Amsterdam, beleefdelyk heeft bedankt.

GRAVENHAGE, den 4. November.

Naar men verzeemt, heeft de raad der stad, in deszelfs vergadering van den 2. dezer, een plan goedgekeurd, tot de oprigting, van stadswege, eener school van middelbaar onderwijs. De strekking dezer school zal tweeledig zijn. Vooreerst zal dezelve dienen, om de jonge lieden te onderwijzen, welke voor geente zoogenaamde geleerde loopbaan bestemd zijn, maar voor de krijgdiens, voor den handel, voor administratie, voor kantoren van procurators, notarissen als anderszins, of die het vooruitzicht hebben, aan het hoofd van eenige fabriek, trafiek of ambacht geplaatst te worden. Ten tweede, zal dezelve dienen voor die jonge lieden, welk het onderwijs op de Latijnsche scholen zullen genieten, en tevens tot aanvulling van het onderwijs, voor diegenen, welke daarvan reeds werkelijk gebruik maken.

Met dat inzicht, zullen de navolgende vakken op genoemde school onderwezen worden, als: de Hollandsche en Fransche, en, des verkiezende, de Engelsche en Hoogduitsche Talen, met oefening van stijl in dezelve; de Hollandsche en Fransche Letterkunde; de Algemeene en Vaderlandsche Geschiedenis; de Aardrijkskunde, bepaaldelyk de nieuwe Aardrijkskunde; de hoogere Rekenkunde, het Italiaansch boekhouden, de beginselen der Stel- en Meekunst, en, voor de meer gevorderden, de toepassing derzelve op de Sterrekunde, het Landmeten; de Natuur- en Werktuigkunde, alles, zoo veel mogelijk, zinnelyk voorgesteld, en in verband gebragt met het dagelijksche leven; eindelijk, de beginselen der Natuurlijke Historie.

DOORNIK, den 5. November.

De abt *Huart*, die vervolgd werd, omdat hij, bij gelegenheid eener processie, eenen militair de schako afgelig had, is bij de rechtbank vrijgesproken; doch het openbaar ministerie heeft van dit vonnis geappelleerd.

Mengelwerk.

RIJTS, aangaande eenige PUNTEN, voorkomende in het werk STATISTIEKE BESCHRYVING VAN GELDERLAND, uitgegeven door de commissie van Landbouw in dat gewest; gedrukt te Arnhem bij P. NYHOFF 1826.

Aan de Redactie.

Onlangs kwam mij in handen, het voortreffelyk werk, getiteld *Statistieke Beschrijving van Gelderland*, uitgegeven door de commissie van landbouw in dat gewest, gedrukt te Arnhem, bij P. NYHOFF 1826.

Onder het lezen kwamen mij hier en daar eenige opmerkingen voor den geest, die ik het wage UEd. bij deze mede te deelen, aan UEd. verlicht oordeel volkomen overlatende, of UEd. dezelve eenigzins waardig keurt, om onder het *Mengelwerk* van UEd. geachte Courant, geplaatst te worden.

1.) Op bladz. 60 en 61 wordt melding gemaakt van de aanmerkelijke gevaren, waaraan onze Geldersche kust van den kant der Zuider-zee, bij hevige noorden en noord-westen winden, bloot staat, en hoe zeer de onstuimige golven, met hevigheid tegens dit strand opgejaagd, van tijd tot tijd reeds zoodanige nadeelige gevolgen heeft te weeg gebragt, dat het strand overal verbazend afgenomen, en de kostbaarste landerijen, door de zee zijn verzwolgen geworden. Deze vernieling, bijzonder kenbaar van de *Utrechtsche* grenzen tot dicht bij *Harderwijk*, heeft ook de *Arnhemse* polderdijk, voorheen door eene aanzienlijke strook uiterwaarden gedekt, reeds dermate getroffen, dat zij nagenoeg zonder voorland aan de woede der volle zee ligt blootgesteld, zoo dat bij laag water, de grondslagen van het oude blokhuis *Altena* en andere gebouwen, op eenen aanmerkelijken afstand in zee gezien kunnen worden. Zoo zijn

ook onder *Ermelo*, sinds vele jaren, verscheiden bunders land verstonken, en eene aanmerkelijke uitgestrektheid der beste hooilanden verloren gegaan, terwijl onder *Dorenspeijk*, behalve het weggespoelde land, de kerk zelve hier plaats door de zee bedreigd wordt.

Wie heeft niet bij het nadenken der onheilen, waaraan dus deze schoone provincie van dien kant is blootgesteld. De verwoestingen door de Noord-zee aangerigt en die tusschen de jaren 1170 en 1220 het Zuidwestelijke gedeelte van *Vriesland*, en het Noordoostelijke van *Noord-Holland* overstroomde, en alzoo de tegenwoordige *Zuider-zee*, twintig uren lang, en zeventig uren in den omtrek, gevormd heeft, zijn te droevige bewijzen van het groot vermogen van dezen meer en meer toenemenden waterplas, om deszelfs verwoestingen nog verder uit te breiden, indien niet de kunst van waterkeeringen, gevoegd bij de opoffering van verbazende sommen gelds, de middelen weet te vinden, om deze gestadige afnemingen onzer stranden voor te komen of te verminderen. — De dijken langs de westkust der *Zuider-zee* en de noordkust van het Y alleen hebben ons in 55 jaren bijna negentien millioen gulden gekost; terwijl die van *Groningen* en *Vriesland* in dat zelfde tijdvak eene uitgave van bijna dertig millioen gulden veroorzaakt hebben.

Bemoedigender is de mededeeling op bl. 62, dat op anderhalf uur afstands ten noorden van *Elburg*, het voorland eene meer bestendige aanzienlijke breedte verkrijgt, en zelfs noordwaarts zoodanig toeneemt, dat, op Overijsselsch grondgebied, het *Kamper Zand* zich reeds tot nabij *Schokland* uitstrekt. Men vleit zich, dat de gunstige werking der natuur steeds noordwaarts eene meer aanzienlijke aanwinst van land verschaffen zal, daar de ondervinding heeft doen blijken, dat langs de Geldersche kust van het zuid-westen naar het noord-oosten een bestendige stroom loopt, welke de klei- en veenaardige stoffen, die geneigd zijn zich langs het strand vast te zetten, mede voert, en, van eenen zuid of zuid-westen wind eene overmaat van kracht ontvangen hebbende, het land afknaagt en wegschuurt; doch deze stroom door een noord-westelijk uitstekend hoofd of kribwerk geleid, en daardoor dan van den wal verwijderd wordende, doorgaans aan de noordzijde gelegenheid geeft dat daardoor spoedig eene aanmerkelijke aanwinst van zeer vetten grond geboren wordt. Men haalt hiervan voorbeelden aan van bijzondere landeigenaren, die door het uitsteken van hoofden van rijkwerk of kleine kribben, niet alleen hunnen grond behielden, maar daarenboven nog meerderen aanwonen, waaruit men het besluit wil opmaken, hoeveel binnen weinige jaren, langs die gansche kust, aan de zee zoude kunnen ontweidigd worden, bijaldien, met gemeen overleg en volgens een algemeen ontwerp, meer en meer diergelijke kribwerken van behoorlijke lengte op bekwamen afstand van elkander aangelegd wierden.

Deze gewichtige bedenkingen verdienen onze hoogste aandacht. Het is schrijver dezes, van nabij bekend, hoe aan de Oost-Vriesche kust de zee, aanmerkelijke vette gronden hebbende angespoeld, deze gronden, niet voor rekening van den lande, maar voor rekening van particulieren van tijd tot tijd zijn ingedijkt geworden, en thans de heerlijkste polders voor graan en koolzaad gewassen opleveren. De vrijstelling voor eenige jaren van belastingen, en de verkrijging dezer landen als een wetmatig eigendom, hebben niet alleen de kosten dezer bedijkingen kunnen goed maken, maar de landen, daardoor verkregen, zijn zelfs eene bron van welvaart en rijkdom voor deze ondernemers geworden, zoodat de landreder en eigenaars dezer polders, onder de meest bemiddelde van Oost-Vriesland kunnen gerangschikt worden. Wij mogen dus de gegrondste hoop voeden, dat, wanneer van wege den lande, aan hen, die door het aanleggen van uitstekende hoofden, rijkwerk of kleine kribben, de aanwinst van door aan de zee ontweidigde gronden bevestigd, en daardoor op eene weldadige wijze tot de bewaring en verbetering der Geldersche kusten medewerken, het toestaan van billijke voorregten, en de verzekering van eigendom der aangewonnen landen zal worden vergund, en daardoor deze zoo hoogstnuttige voorzieningen zullen kunnen plaats grijpen. Voorzeker zal het te wenschen zijn, dat door de Edele Achtbare Heeren Staten der Provincie van *Gelderland*, met gemeen overleg en volgens een algemeen ontwerp, dienaangaande, aan Zijne Majesteit onzen geëerbiedigden Koning, (die zoo gaarne het goede en nuttige bevorderen wil, wanneer Hoogstdezelfs slechts daartoe de middelen worden aangewezen) eene voordragt worde ingeleverd, waardoor deze verbeteringen, niet slechts bij vrome wenschen blijven, maar werkelijk ten uitvoer zoude kunnen worden gebragt.

Het heeft Zijne Majesteit behaagd in een ontwerp toe te stemmen, dat het Y zal worden afgedamd. Het ontbreekt niet aan oordeelvellingen van velen, als of deze afdamming moest worden afgekeurd. Hoe veel tegenspraak leed niet de daarstelling van het *grootte Noord-Hollandsche kanaal*; en evenwel huldigt men nu openlijk de nuttigheid en groote waarde van hetzelfde; en erkent men met recht, deze onderneming, den reusachtigen arbeid der oudheid waardig, waartoe een karakter zoo groot en standvastig, als dat van den eersten der *Nederlandsche Koningen*, noodig was, om dezelve ten uitvoer te brengen. Welke gevolgen de afdamming van het Y kan of zal veroorzaken, is niet vooraf te berekenen; maar veel grond vinden wij in de vermoeding, dat, behalven de zeer uitgebreide voordeelen voor *Amsterdam*, ook eene aanmerkelijk meerdere aanslibbing van vette gronden, langs de boorden van de landen aan de *Zuider-zee* gelegen, daardoor zal kunnen ontstaan. Dit en ander zal dus een dubbel drangmiddel kunnen geven, om zich de zaak tot het daarstellen van een doelmatig algemeen ontwerp, ter bewaring en verbetering der Geldersche zee-kusten, aan te trekken, en te zels te wenschen, dat daarmede spoedig een begin worde gemaakt.

2.) Van bl. 65 en 66 vinden wij eene beschrijving der uitkomsten of hoofdbanden, die *Gelderland* bespoelen, en welke ons alleen tot eenige opmerking, welke tot den *Rijn* betrekking heeft.

Deze rivier, uit de *Zwitserse Alpen* ontspringen, na Duitschlands westelijke gedeelte van het zuiden naar het noorden doorstroomd te hebben, treedt, tusschen het Pruisische vlek *Elben* en het Geldersche dorp *Lobith*, op het grondgebied der *Nederlanden*. Het was omstreeks deze plaats, bij het thans vervallen *Schenkenschan*, dat zij voorheen zich in twee takken verdeelde, van welke de noordelijkste ter rechter zijde langs de dorpen *Herwen* en *Aart* heen liep, zoodat toen deze plaatsen aan de *Betuwe*, het oude eiland der *Batavieren*, vast lagen. Gedurende eene reeks van eeuwen heeft de loop dezer rivier onderscheidene rigtingen aangenomen, zoodat reeds vóór den aanvang onzer Christelijke tijdrekening, ten tijde van *DRUSUS*, de zuidelijke tak van den *Rijn*, meer toevóór van water verkreeg dan de noordelijke. Om deze onevenredigheid te herstellen wierp deze Romeinsche veldheer eenen zwaren dam op het punt der scheiding op; doch voor de krijgskundige ontwerpen in later tijd van *CLAUDIUS CIVILIS*, het bijveend bestaan van dezen dam in den weg zijnde, werd dezelve weggenomen, hetgeen ten gevolge had, dat de rivier haren ouden loop hernam, en bijkans met volle stroom, zich op den *Gallischen* oever rigtte.

(*) Men leze de onlangs uitgekomene voortreffelijke en met goud bekroonde verhandeling, als beantwoording der prijsvraag van de *Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen te Haarlem*, door den heer J. VAN OUDERKERK DE VRIES te Zeist. *Over de oorzaken van het verval des Nederlandschen Handels, en de middelen tot herstel of uitbreiding van denzelfden*, bladz. 259.

Deze maatregel had intusschen het nadeelig gevolg, dat de onevenredigheid tusschen het waterafvoerend vermogen zoodanig toenam, dat de noordelijke arm des *Rijns*, niet alleen allengs verlamde, maar zelfs geheel dreigde uit te droogen. Geen wonder dan ook, dat eene zoodanige aanmerkelijke hinderpaal in de voor ons zoo belangrijke Rijnvaart de regering tot maatregelen noopte van voorziening, ten einde de geheele verlegging des Rijnstrooms, ware het mogelijk, voor te komen. Men besloot dan tot het graven van het *Pannerdensch kanaal* en den aanleg van een lang en zwaar kribwerk, de *hoofdadam* geheeten, door welk middel de *Boven-Rijn* in twee bepaalde ongelijke deelen gescheiden, en eene evenredige verdeling van het water, op de beide groote riviertaken, is bewaard gebleven. De noordelijkste dezer riviertak heeft den naam van *Rijn* behouden, en wordt bepaaldelijk de *Neder-Rijn* geheeten, terwijl de zuidelijkste den naam van *Waal* verkregen heeft. Deze weldadige verbetering, in het belang van den geheelen Rijnhandel en doorvaart van *Duitschland* tot op en door het grondgebied der *Nederlanden*, is alleen in stand gebragt ten koste der drie Nederlandsche provincien van *Gelderland*, *Utrecht* en *Overijssel*. Hoe veel deze kosten bedragen hebben, wordt tot ons leedzelen hier niet bij opgegeven, doch het lijdt geen twijfel, of zij zullen eene zeer aanmerkelijke som bedragen hebben. Het is intusschen aar deze groote opofferingen, dat wij en ook *Duitschland* den meer geregelde loop van den *Rijn* en verbeterde communicatie door ons land tot aan zee te danken hebben. Ware het nu nog maar dat *Gelderland* een bestendig gelukkig genot van dezen anders zoo weldadigen stroom te beurt viel; dan helaas! het is niet dan met een smartelijk gevoel, dat wij meer en meer de treurige ondervinding verkrijgen, dat de *Rijn* de landen, aan zijnen oever gelegen, toenemend in eenen meer gevaarvollen toestand brengt. De waterspiegel, dan eens van eene aanmerkelijke breedte eensklaps tot eenen smallen trechter vernaauwd wordende, verwekt zoodanige onregelmatigheden betrekkelijk de diepten en ondiepten der gronden of bodem van de rivier, dat, hetzij door een grooten aandrang van water van den *Boven-Rijn*, hetzij door met onwederstaanbaar geweld van boven afdrivende ijsschotsen, deze, eensklaps uit onafzienbare breedten in nauwe doortogten voortgestuwd, de hechtste dijken doorbreken en verbrijzelen, en zich, met verbazende krachten eenen doortogt banende, steden, dorpen, menschen en vee, met geheele verwoestingen, niet alleen bedreigen, maar werkelijk jaar op jaar bij toeneming doet ondergaan, en dat op zulk eene jammervolle wijze, dat, indien de onuitputbare bron der edele liefderijke Nederlandsche weldadigheid niet telkens het hare toebragt, om deze smartelijke wonden te heelen, een groot gedeelte van *Gelderland* reeds voor lang aan de bitterste armoede en ellende zoude zijn ten prooi geworden.

Bij zoodanige omstandigheden en bij zoo veel tallooze opofferingen, als *Nederland* en bijzonder *Gelderland* zich bij aanhoudendheid getroosten moet, kan het dan toch niet anders zijn, of men moet zich ten hoogste verbazen over de willekeurige magt, die *Duitschland* zich toe wil eigen op de vrije vaart des *Rijns* in de *Nederlanden* niet alleen, maar zelfs tot in zee. Het hier aangehaalde bepaalt zich alleenlijk tot de rivier den *Rijn*, maar welke verbazende kosten heeft *Nederland* niet nog te dragen ter aanzien van deszelfs ligging, van daar dat men de stroom des *Rijns* voor geëindigd houdt in de verdere vaart tot in zee? En komen dan alle deze lasten niets in aanmerking bij hen, die geenen penning daaraan toebrengen, en desniettemin de vrije vaart daarop wordt vergund, alleen onder zoodanige gematigde en billijke bepalingen; als aan de meest bevriende natien, maar immer kan worden verleend? Dat men aan billijke en rechtvaardige bepalingen gehoor verleene, en men zal zich over eene regering, als die van onzen geëerbiedigden Koning, niet te beklagen hebben. De rechtvaardige *Nederlanden* is de vriend van alle natien, zij is het ook in het bijzonder van die der *Duitsche* volkeren. Onze handel is sedert eeuwen in de belangrijkste betrekkingen aan hen verbonden geweest. Na de rampen, die wij geleden hebben, hebben wij geen reden om ons van hen te verwijderen, maar wel om door vriendschappelijke verbindtenissen de banden tot wederkeerig geluk en vervoer naauwer toe te halen. Moge dan het wederkeerig welbegrepen belang dit gelukkig tijdstip spoedig doen geboren worden; voorzeker zullen alsdan ook de zegeningen niet uitblijven, die de weldadige bronnen van menschelijke vlijt en industrie de *Duitsche* en *Nederlandsche* natien in zulk eene ruime mate aanbieden! (Het vervolg hierna.)

EEN BUURPRAATJE.

(Medegedeeld.)

A. Hoe zijt gij daar zoo ijverig aan het cijferen, buurman, met krijt op de voordeur?

B. Dat doe ik wel eens meer in den vroegen morgen, als de buurt nog slaapt, om meteen versche lucht te scheppen. — Ik heb daar een brief van mijn neef uit *Batavia*, die schrijft mij nog al nu en dan eens eenige aardigheden, die daar gepraktiseerd worden.

A. Wat is dan die aardigheid met cijfers?

B. Dat is eene duitengeschiedenis. — Ik mag die dingen zoo wel eens bij mij zelve napluizen; zie, hij schrijft mij, dat het daar zoo overloopt van duiten, dat men ze elkander met volle wagenvrachten overbrengt.

A. Ik heb altijd wel gezegd, dat *Oost-Indië* een rijk land was.

B. Ja, maar vriend, ik weet niet of het wel zoo pluis met dien rijkdom is. Want Neef zegt, dat het altemaal koperen duiten zijn.

A. Hoe komen ze daar aan zoo veel koperen duiten, dat zijn wij hier niet gewoon?

B. Vaderlijke bezorgdheid! vriend, vaderlijke bezorgdheid! van ons ministerie. — Ik zal u dat eens nader uitleggen. — In *O. Indië* zijn miljoenen menschen, die, zoo als neef zegt, omtrent van de kleur der duiten zijn moeten; die menschen zijn altijd gesteld geweest op koperen duiten, en ons ministerie heeft de beleefdheid gehad, van jaren herwaarts, om die voor hen te laten slaan, en ze hun uit te betalen, 120 duiten voor een zilveren gulden. — Men beduidde hun dat ze dat waard waren, dat nu wel niet zoo precies waar was; maar zij namen ze dan toch altijd daarvoor aan. Begrijp nu eens, wat het toch is, als wij knappe menschen hebben, die alles beheeren, alles zien, alles weten en van alles nùt willen trekken. — In den *Haag* moet er een zijn, die gezegd heeft dat de koperkleurde menschen de duiten ook wel zouden nemen, a 100 voor een gulden, en dat het gouvernement er dan nog beter bij zoude slaan; en dat hebben zij dan ook maar dadelijk begonnen. — Gij weet, het ministerie en de handel-maatschappij, dat zijn zoo wat twee handen op eenen buik, die hebben dat te zamen gesohikt om het eens recht in het groot te doen. — Daar schrijft Neef mij over in dezen brief, en dat was ik bezig na te cijferen.

A. Ik wenschte wel, dat gij mij dat eens aan het verstand bragt.

B. Die handel-maatschappij levert aan het gouvernement 720 miljoen duiten, die met ijver en spoed naar *Batavia* worden gezonden. — Het gouvernement in *Indië* brengt die daar in de wandeling zoo hard als ze maar aankomen, en heeft bij eene publicatie aan de bevolking bekend gemaakt, dat honderd van die duiten voortaan eene gulden waard zouden zijn. — Die het weet, moet het zeggen: ik wil u wel bekennen; dat ik de rekening niet volkomen begrijp. Neef zegt dat 160 duiten omtrent een oud Amsterdamsch pond wegen; kijk nu op de voordeur: — als 160 dui-

ten een pond wegen, dan wegen 720 miljoen duiten 4,500,000 pond. — Ik meen dat het roode plaat-koper, waarvan de duiten gemaakt worden, hoogstens f 85 de 100 oude Amst. ponden kosten kan, dit maakt dan voor 4,500,000 pond. f 3,825,000

Ik weet niet wat die duiten aan maakloon kunnen kosten; Neef wist het ook niet; maar nemen wij, om het nu eens zeer ruim te stellen, voor verlies op gewigt, door de bewerking en munten, 25 pCt., zegge. - 956,250

Neef zegt, dat de maatschappij 13 pCt. premie geniet, voor uitschot van geld, overbrengen enz., dat is over de f 6,000,000 waartegen ze berekend worden. - 780,000

f 5,561,250

Indien ik dat ten naasten bij goed berekend heb, dan zouden die 720 miljoen duiten niet meer kunnen kosten dan ruim 5½ miljoen gulden, en daar ze in *Indië* worden uitgegeven a honderd voor eene gulden, zoo brengen ze daar op f 7,200,000, dan wordt er op die speculatie zilver f 1,700,000 verdiend, behalven een klein profijtje voor de armen, daaruit ontstaande, zegt Neef, dat de duiten bij volle vaten uitbetaald worden, zonder tellen, terwijl er altijd in ieder vat eenige honderd duiten minder zijn, dan de som waarvoor ze worden uitgegeven.

A. Wel dat is schrander bedacht. — Maar wie steekt die winst op? B. Weet ik dat? Twee handen op eenen buik; Neef zegt, er is een contract met geheime artikelen tusschen het ministerie en de maatschappij, dat zijn van die zaken die het publiek niet aangaan.

A. Maar het verwondert mij toch eenigzins, indien die duiten de waarde niet hebben, daar het dan toch in allen gevalle een zeer lastige en ongeschikte munt moet zijn, dat men die zoo gemakkelijk aan den man kan brengen.

B. Hokes, pokes, vriend! dat is juist de kunst; Neef zegt, dat, buiten en behalve de schade, er nog schrikkelijk geklaagd wordt over den last en de moeilijkheid eener zoodanige munt; maar dat weten ze te *Batavia* wel klaar te krijgen. Neef zegt, dat de commissaris-generaal des Konings, die nu in *Indië* is, om daar alles op orde te brengen, in hetzelfde besluit van 18 Februarij 1826, waarbij bepaald wordt dat honderd duiten eene gulden waard zijn, ook heeft bevolen dat bij alle betalingen en ontvangsten de duiten, voor niet meer dan eene waarde van tien gulden zullen behoeven te worden aangenomen. — *Wassen neus* zegt neef. — Toen de duiten zoo bij volle ladingen begonnen aan te komen, heeft het gouvernement ze maar dadelijk aan iedereen, die geldvorderingen had, in voldoening voorgelegd. — Sommigen pruttelden er wel wat tegen en beriepen zich op het besluit van den commissaris-generaal. Men heeft hun geantwoord, dat zij groot gelijk hadden; maar dat ongelukkig de kassen ledig waren en dat duiten dan immers toch nog beter was dan niets. — Dat was een argument dat zich hooren liet; de meesten kwamen het zeer ongelegen, om openstaande rekening te houden; de duiten marscheerden dus af; naderhand kwamen die menschen terug, om hunne belastingen enz. ook weder in duiten aan het gouvernement te betalen; maar toen heeft men gezegd, dat gaat niet aan, het is tegen de wet. — Wij mogen niet meer dan tien gulden in duiten ontvangen. — Men had dus de keus tusschen gangbare munt en de gijzeling.

A. Wat hebben die zielen toen met hunne duiten gedaan?

B. Zij kunnen die voor eene aardigheid bewaren; want niemand wil ze hebben, of verwisselen, dan tegen een zware discompto. — Neef zegt, dat men bij verwisseling reeds 12 à 15 pCt. moest verliezen; hij zegt ook nog, dat er vele menschen door geruineerd worden en dat de koophandel daardoor te gronde gaat; maar men moet die zaken in 't groot beschouwen en f 1,700,000 winst op eene speculatie is dan toch geene gekheid.

A. Het einde draagt den last.

B. Hokes, pokes; lang leve het ministerie en de handel-maatschappij!
LOFELYKE VERMELDING VAN ONVERSAAGDHEID EN MENSCHLIEVENHEID.

Op den dag van den hevigen storm van den 1. dezer, zag men van de brug dezer stads zeesluis, op eenen vrij verren afstand der haven, een zwaar geladen schip, in den grootsten nood heen en weder dobberen. EGERT JACOBS SCHOUTEN, schipper van het *Hoogeveen*, (wiens schip met turf alhier aan de kaai lag), zich aan de sluis bevindende en het groot gevaar, waarin het voormelde schip zich bevond, het eerst bemerkende, wendde zich oogenblikkelijk tot den schipper van een vischschuit, welke zich in de haven bevond, doch die geen moeds genneg bezat zich niet hem in zee te begeven; daarna verschenen de brave en reeds genoeg beroemde gebroeders JACOB JANSZ VISSER en TEUNIS JANSZ VISSER, wonende te *Stavoren*, die met schipper JANNES BUURMAN en zijn knecht WOUTER DE VRIES, geen oogenblik aarzelden, om zich, vergezeld van twee, door zucht tot menschenredding aangedreven Nijkerker ingezetenen, de heeren J. L. SCHOUTEN, lid van den raad dezer stad, en C. H. ARNDSCHOT, wijkouper, met de visschersschuit dezer twee gebroeders, (die zelf, ter belooning van gelijksoortige dappere daden, ten geschenke bekomen hebben), in het gevaar te begeven, en het zoo tegeuren den steenen zeedijk dreigende te verbrijzelen schip te redden.

Dit waarlijk edel gezelschap gelukte het dan ook, in het hevigste van den storm, tegen het woeden der golven in, na verschrikkelijk veel worstelingen, met het grootste gevaar van hun leven, het, met turf geladen en van zijne ankers geslagen schip te bereiken en door allerhande middelen, welke de drang der omstandigheden hen aan de hand gaf, mede te slepen en op eene veilige legplaats te brengen. — Door deze allezins lofelijke daad, zijn dan nu van eenen anders oogenschijnlijken dood gered de schippers, HENDRIK BOSMAN genaamd, zijne vrouw, twee kinderen en knecht; ook zijn schip en lading grootendeels behouden. Nijkerk, den 5. November 1827.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 11. November 1617 ging ter vergadering der algemeene staten, bij meerderheid van stemmen, het besluit door tōf het houden der *Nationale Synode*, waartoe *Dordrecht* tot vergaderplaats werd verkozen.

Den 11. dito 1813 verlieten de Franschen het Spaansche grondgebied.

Den 11. dito ditto werd *Oost-Friesland* door de Franschen ontruimd en sedert door de Pruisen bezet.

Den 12. dito 1403 had er een zware storm in *Vlaanderen* plaats, die daar vele schade veroorzaakte.

Den 12. dito 1718 stierf CHRISTOFFEL van *Zwolle*, 19de gouverneur van *Nederlands Indië*.

Den 12. dito 1813 trokken de Kozakken binnen *Zwolle*.

Den 13. dito 1567 werd Prins MAURITS van *Nassau* geboren.

Den 13. dito 1584 stelden de vereenigde gewesten, na den dood van Prins WILHEM DEN I., eenen raad van state aan, en graaf MAURITS's prinsen tweeden zoon, aan het hoofd van denzelfden.

Den 13. dito 1813 trokken de Kozakken binnen *Emden*.

ARNHEM, den 13. November.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 12. Nov. 3 El 1 Palm 5 Duim; gewassen 45 D. gevallen 0 D
Den 13. dito 3 El 1 Palm 5 Duim; gewassen 0 D. gevallen 0 D

Getrouwd te WAGENINGEN, den 10. November 1827.

E. SCHEIDIUS,
Advocaat te Arnhem.

en
M. VAN DE GRAAFF.

Op den 8. November 1827 is op den Huize ULENPAS, bij BOESBORGH, voorspoedig van eenen Zoon beyallen, de Hoogwelgeboren Vrouw H. W. BARONNESSE VAN DER BORCH, Geboren BARONNESSE VAN ROUWENOORT.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN des AMBTS DOETINCHEM zijn voornemens op Vrijdag den 23. November 1827, des morgens om elf uren, ten huize van DERK PIEHIK in Gaanderen, aan te besteden:

Het BOUWEN eener SCHOOL voor de Buurtschappen Gaanderen en Oosfeld.
Op Bestek en Voorwaarden, gedurende acht dagen vóór den dag der aanbesteding ten gemelden huize ter lezing liggende.

B E K E N D M A K I N G.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD ZUTPHEN zullen op Maandag den 19. November 1827 en volgende dagen, des voormiddags om 10 uren, de Kasernen te Zutphen, op de Nieuwstad, der zelfde Stede, openbaar doen verkoopen, de na te melden KASERNEFURNITUREN, als:

- 312 Twee Mans Matrassen en 312 dito Hoofdpouluwen.
 - 16 Een Mans Matrassen en 16 dito Hoofdpouluwen, allen gevuld met Paardenhaar en Wol.
 - 600 Wollen Dekens.
 - 225 Twee Mans Stroozakken,
 - 1640 Bedlakens.
 - 300 Twee Mans Kribben.
 - 31 Een Mans dito.
 - Eenige zakken Oud Linnen.
 - Eenige Balen goed Paardenhaar.
 - 24 Kaguhels en eenige Perceelen Afbraak.
- Zijnde alle deze Goederen op Vrijdag en Zaterdag, den 16. en 17. dierzelfde maand, door een ieder te bezien; terwijl informatie te beknemen zijn bij den Stads Kaserne-meester M. DIESEL.
- Zutphen, den 27. October 1827.
- Burgemeester en Wethouders voornoemd,
P. J. SWAVING,
Ter Ordre van dezelver,
H. F. LULOFS.

Men is voornemens om op Maandag den 19. November 1827, des morgens ten tien uren, aan het huize van W. J. JANSSEN, te Zutphen, te overstaan van den Notaris Mr. G. VAN DER WOUDE, te Arnheim, te verkoopen:

EEN WOONHUIS, gelegen in het midden van het dorp Oosterbeek aan den weg naar het Drielsche Veer, gekwoteerd A. No. 4, thans door den Eigenaar JOHAN CONRAD SEIP bewoond.

Ten overstaan van den Notaris Mr. J. BUSCHERS, zal op den 28. November en 29. December 1827, telkens 's avonds om 5 uren, in het Logement der Vergulden Arend, te Arnheim, in het openbaar ingezet en verkocht worden:

- 1. Een hecht, sterk, zeer ter mering staande HUIS en ERVE, de Wildeman genaamd, met STALLING en verder TOEBEHOREN, waarin sedert vele jaren met goed gevolg een Logement is uitgescheid, staande binnen Arnheim nabij de Rijnpoort.
- 2. Een HUIS en ERVE, aldaar in de Koningstraat, Wijk E. No. 57.
- 3. Een HUIS en ERVE, op de Beek, Wijk E. No. 99.
- 4. Een HUIS en ERVE, in de Bronwersteeg, Wijk E. No. 122.
- 5. Eene Woning in Wijk E. No. 200.
- 6. Een stuk best BOUWLAND, groot 1 Bander, 13 Rooden, zeer aangenaam tot het aanleggen van een Buiten of Park, gelegen onder Arnheim, aan de Steenstraat en Veluwe weg.
- 7. Drie afzonderlijke Perceelen best WEILAND, gelegen in het Arnhemse Broek, groot te zamen ongeveer 7 Banders.
- 8. Eene afzonderlijke stukken BOUWLAND, groot te zamen ongeveer 21 Rooden, bijzonder geschikt tot het aanleggen van een Buiten of Park, gelegen in het aangename Doornpolder en En. No. 123.
- 9. Eene schoone WEID, groot ongeveer 6 Banders, gelegen in het Velperbroek.
- 10. Een Aker bij Eljptten breeder omschreven.

H. MEYMETTENBRINCK, Notaris, residerende te Barneveld, zal aldaar, in 't Logement de Rosdam, op Maandag den 19. November 1827, des voormiddags ten elf uren, aan de hoogstbiedende verkoopen:

Eene BOERENHOFSTED, de Glinde, gelegen onder Barneveld, in de Buurtschap Glinde, met HUIS, HOF, BRINK, BAKHUIS, TWEE BERGEN, SCHUUR, SCHAPSCHOT en ongeveer 36 Buiders BOUW-, WEI- en DRIESTLANDEN, VELDEN en VEENGRONDEN, zware opgaande BOOMEN, DENNEN, BOSSCHEN en AKKERMAALSHEGGEN. Kunnende met primo December aanstaande door den Kooper worden aanyard.

De Griffier HOFFMAN, te Brummen, residerende, zal, des verzoeks zinnor principalen, op Vrijdag den 23. November 1827, (en zoo nodig dan volgende dag) des morgens om 10 uren, op des huize van de Kerkhuizen te Loosdrecht, op het publiek Verhuisswijze verkoopen: een compleet meubelen en wel eudermuiden, I. N. B. O. E. D. E. L. als: SECRETAIRES, BURREAUX, COMMODES, EET-, THEE-, en SCHRIFTTABLES, diverse SPIEGELS en PRENTEN en versgule Lijsten, eene VRIESCHE KLOK, KABINETTEN,

KLEEDER, BOEK- en HUISKASTEN, eene GLADMANGEL, fraaie STOELLEN met zware trijpte Zittingen en anderen; zwaar KOPER-, TIN- en YZERWERK, fijn PORCELEIN, AARDE-, VERLAKT- en GLASWERK, Astraal LAMPEN, Engelsche HAARDEN, 4 LEDIKANTEN met beest gevulde BEDDEN, Paardenharen MATRASSEN, Chitaaen- en Wollen DEKENS, GLAS- en MEUBELGORDYNEN, een Schotsch TAPYT, VLOERKLEEDEN en KARPETTEN, allerhande KEUKENGEREEDSCHAP, HOUT- en VAATWERK, eene Verzameing van BOEKEN, en voorts al wat tot eenen deffigen Inboedel behoort; zullende een en ander, de beide dagen vóór den verkoop, van des morgens tien tot des namiddags 3 uren voor een ieder te zien zijn.

Op den 27. dezer maand November en volgende dagen: PUBLIEKE VERKOOPING van eene groote partij EIKEN- en BEUKENHOUT, onder hetwelk diverse zware Boomen voor Scheeps- en ander Timmerhout sorteeren; staande in het Bosch genaamd den Liesner, een uur van Stadlohn, en nabij de vlotbare Rivier de Berkel.
De Verkoopung geschiedt in het Bosch, en de Condities kunnen acht dagen vóór den verkoopdag, bij den Heer Rentmeester GANSZ, te Ahuis, alsmede bij de Ondergeteekenden worden ingezien.
Boekhold, den 8. November 1827.

Vorstelijk Salm Salmische Rentkamer,
KORBACH,
MEYER.

A D V E R T E N T I E.

Op den 5. December 1827, des voormiddags ten 9 uren, zal in het dorp Almen (Kwartier Zutphen) ten huize van A. J. MATHKFOORT gehouden worden, in het openbaar, eene zeer aanzienlijke HOUTVERKOOPING van ruim 50 Perceelen ongemeene zware OPGAAANDE EIKENBOOMEN, waaronder een aantal geschikt tot Molen-Asseel of tot den Bouw van groote schepen, allen op het Landgoed Termeulen, bij het dorp Almen en wel in de (aan het vervoer zeer bevorderlijke) afstand van de Rivier de Berkel.

Nadere informatie te bekomen bij de Heeren J. J. DE VULLER, Burgemeester van Gorssel, wonende te Zutphen, en J. SCHEUTEN, Burgemeester te Wythe.

UITDEHANDTEKOOP: een wel onderhouden ERVE en HUIS, staande op eenen aangenaamen stand der Stad Zutphen, voorzien van zes BENEDEN- en negen BOVENKAMERS en KABINETTES, meesat Behangen en Geplaffonneerd, twee KEUKENS met FORNUIZEN, WASCHKUIS, twee KOETSHUIZEN, STALLING voor vier Paarden, benevens twee daarnaast en achter gelegene TUIJNEN met exquisite FRUCHTBOOMEN en BROEIKASTEN, verdere DROOGZOLDERS, HOOGZOLDERS, WINTERTOEGANGKAMERS, PROVISIEKELDEREN, enz. Het Huis heeft van achteren een uitgestrekt perst over de stad, en komt aan eene aangename Wandeling uit. Vóór het Huis is een groot met franco Brieven, onder Letter V, aan de Heeren T. H. I. E. M. E., te Zutphen.

UITDEHANDTEKOOP: een afbraak, een HUIS, staande op het Boeren Erf Bergzicht te Worthredon. Tot nadere informatie en Condities, verwoege men zich bij D. VAN DER STREYF of M. FRERIKS, aldaar wonende.

Alle de gemen, welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den Boedel en Nalatenschap van wijlen den Heer GERRIT AVEEING, in leven Beurtschipper van Arnheim op Rotterdam en terzoo gewoond hebbende te Arnheim en aldaar op den 23. April 1827 overleden, worden verzocht daarvan vóór den eersten December dezes jaars, schriftlike opgave te doen aan het Kantoor van den Notaris Mr. G. VAN ECK, in de Bakkerstraat te Arnheim.

In eene winstgevende affaire, in eene der voornaamste steden van Gelderland, wordt, ter meerdere uitbreiding van die affaire, gevraagd een COMPAGNON, die een kapitaal van f 12000 of 15000 kan aanbrengen, kunnende hij tevens, des verkiezende, deel nemen in de werkzaamheden; zich met gekaarde brieven te adresseren ter Boek- en Courantdrukkerij van C. A. THIEME, te Arnheim, onder de Letters A. Z.

De Gebroeders AUGUST, van Veruysen, hebben de eer het geeerde Publiek te berigten, dat zij binnen acht dagen alhier, in het Hotel van Brunswijk zullen zijn aangekomen, met een schoon assortiment LAKEN en CACHEMIEREN, enz.
Verzoeken een ieders gunst en aanbeveling, met belofte eener prompte en civiele bediening.

M O D E S.

- Mme. LYBART, a l'honneur de preparer les Modes nouvelles arrivera dans cette ville Lundi 19 Courant, avec un assortiment de M O D E S, Nouveautés, et de tout ce qui est relatif a la toilette, elle habitera a l'Hotel de Brunswijk, alhier het licht en is alom verstaan.
- I. H. FREDERIK DE TWEEDE als jongste Gedichten.
- II. VROUW K. W. BILDERDYK, Gedichten.
- III. BELLEAMY, Poëzie door het Verstand, den Smaak en het Hart, 2 deelen.
- IV. DOHM, FREDERIK DE TWEEDE als Mensch en Monarch beschouwd.
- V. HERREN, Ideen over de Staatskunde, onderling verhouding van den Handel van de voornaamste Volken der Oudheid, vertaald en met Aanmerkingen voorzien, door Mr. G. DOHM, SCHILPEROOR, 2 deelen, het zesde Deel is ter post en zal dit jaar nog worden uitgegeven.
- VI. N. J. STORM VAN GRAVESANDE, Luimige Poëzie.
- VII. T. OLIVIER SCHILPEROOR, beknopte Schets der Vaderlandsche Geschiedenis.
- VIII. Etanche de l'Histoire des Pays-Bas.
- IX. A. MAY VAN VOLLENHOVEN, Kinderrijke Gebeden, Lofzangen en Dichtstukjes.